

Ο ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΗΣ ΙΔΕΑΣ

ΕΚΛΟΓΑΙ ΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ!!!

^πΑς μιμηθῶμεν δχι μόνον τὰ ἐλαττώματα τῶν Εὐρωπαίων, ἀλλὰ καὶ τὰ προτερήματά των, καὶ τὰς προσδους των.

Θεωροῦμεν πολὺ ἐπίκαιρον τὴν ἀναδημοσίευσιν ἐκ τῆς καλλίστης συναδέλφου «Ἐρεύνης» τῶν Ἀθηνῶν ἐπιστολῆς ἐκ Βερολίνου περὶ τῶν ἐν Γερμανίᾳ ἐκλογῶν. Συνιστῶμεν τὴν ἐπισταμένην μελέτην τῆς ἐπιστολῆς ταύτης, διότι δι' αὐτῆς θὰ κατανοήσωσιν οἱ ἀναγνῶσται μας πῶς ἐργάζονται ἄλλοχοῦ καὶ διὰ τίνων μέσων ἐπιβάλλουν οἱ ἐργάται τὸν σεβασμὸν τῶν δικαίων των.

· Η δωδεκάτη · Ιανουαρίου 1912 θὰ είνε
διὰ παντὸς ἡμέρα μεγάλης δόξης διὰ τὸν
ἀγῶνα τῶν σοσιαλιστῶν. Τὰ ἀποτελέσματα
τῶν γερμανικῶν ἐκλογῶν είνε τὰ θαυμασι-
ώτερα μέχρι τοῦτο καὶ ἀποτελοῦν περιφανῆ
νίκην τῆς · Εργατικῆς Ιδέας. Μὲ δλον τὸν
σωβινισμὸν, δ ὅποιος ἐσχάτως ἀνεπτύχθη

τεχνηγένιως, μὲ δλας τὰς ἴκεσίας τοῦ Καΐζερ
ἔξιορκίζοντος δλα τὰ κόμματα νὰ ἐνωθοῦν
κατάτοῦ σοσιαλισμοῦ, οἱ ἡμέτεοοι ἐθριάμ-
βευσαν πανταχοῦ, καὶ ἥδη ἔχομεν συμπα-
γὲς κόμμα σοσιαλιστῶν ἐν τῇ Βιουλῇ ἀπο-
τελούμενον ἀπὸ 110. Τὸ σπουδαιότερον εί-
νε ἡ αὐξησις τῶν δυθεισῶν συσιαλιστικῶν
ψήφων, διότι ἐνῷ τὸ 1907 αἱ δοθεῖσαι ψῆ-
φοι ἀνήρχοντο εἰς 3 1)2 ἑκατ., ἐφέτος ἀνέρ-
χονται εἰς 4 1)2 ἑκατομμύρια. Ἄλλο ὁ θρί-
αμβος αὐτὸς δὲν θὰ κατωρθοῦτο ἐὰν δὲν
ἐγίνετο σοβιαρὰ δργανωτικὴ ἐργασία κατὰ
τα τελευταῖα πέντε ἔτη. Οἱ σοσιαλισταὶ τῆς

Γερμανίας δὲν ἐφείσθησαν οὔτε δαπανῶν ἀπὸ τοῦ 1907 ὅπως διὰ παντὸς τρόπου ἐξασφαλίσουν δργάνωσιν. Διότι, σημειωτέον καλῶς, ὅτι ἄνευ σοβιαρᾶς δργανώσεως οὐδαμοῦ εἶνε δυνατὸν νὰ γίνῃ τίποτε. Πρὸς ἐπίτευξιν λοιπὸν αὐτοῦ τοῦ μεγάλου καλοῦ, οἱ γερμανοὶ σοσιαλισταὶ ἐντὸς τῆς τελευταίας πενταετίας ἀπεφάσισαν νὰ θάψουν ὅλας των τὰς δευτερευούσας διαφορᾶς καὶ νὰ δργανώσουν συμπαγεῖς ἐργατικὰς τάξεις. Αποτελεσμα αὐτῆς τῆς ζηλευτῆς συνοχῆς εἶναι ὅτι τὸ Γερμανικὸν σοσιαλιστικὸν Κόμμα ἀριθμεῖ σήμερον ἐγγεγραμμένα καὶ ωργα-

νωμένα πειθαρχικῶς 1,000,000 μέλη. Είνε
μᾶλλον στρατὸς παρὰ κόμμα. Καὶ θεβαίως
εἰς πᾶσιν χώραν τὸ Σοσιαλιστικὸν Κόμμα
διὰ νὰ θριαμβεύσῃ, πρέπει νὰ δργανωθῇ
πειθαρχικῶς ὡς νὰ ἥτο στράτευμα. Ὁ γερ-
μανικὸς τύπος λέγει ὅτι τὸ Γερμανικὸν Σο-
σιαλιστικὸν Κόμμα κατήντησε νὰ εἴνε Κρά-
τος ἐν Κράτει. Καὶ πράγματι εἶνε σῶμα ἀ-
κλόνητον, ἔδραιον, μὲ πεποίθησιν στερεάν,
καὶ ἐμπνέει φθόνον καὶ τρόμον εἰς ὅλα τὰ
ἄλλα πολιτικὰ κόμματα. Μόνον τὸ Καθο-
λικὸν Κόμμα θὰ ἥδύνατο νὰ συμπαραβληθῇ
μὲ τὸ Σοσιαλιστικὸν Κόμμα ὑπὲ ἔποψιν
•υνοχῆς, στερεότητες καὶ πειθαρχίας, ἀλλὰ
καὶ αὐτὸ διμολογεῖ ἥδη ἵαυτὸ νικημένον καὶ
παραγωσὶ τὰ πρωτεῖα εἰς τοὺς σοσιαλιστάς.

Τὸ Βερολίνον εἶνε ἡ ἀκρόπολις καὶ τὸ σέμνωμα τοῦ Σοσιαλισμοῦ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν. Πολλοὶ εἶνε οἵ ἔκλογικοί του θρίαμβοι μέχρι τοῦδε, ἀλλ' ὁ ἐφετεινὸς εἶνε ὁ θρίαμβος τῶν θριάμβων τού. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἔκλογέων τοῦ Βερολίνου εἶνε κατὰ 13,000 μεγαλείτερος παρ' ὃ, τι ἦτο τῷ 1907. Μολαταῦτα ὁ ἀριθμὸς τῶν σοσιαλιστικῶν ψήφων τοῦ Βερολίνου εἶνε κατὰ 56,000 μεγαλείτερος παρ' ὃι ἦτο τῷ 1907. Ἐν ὅλῳ 308 χιλ. ἔκλογεις, δηλαδὴ 60 οἵο ἐπὶ τοῦ ὅλου γηποτοροῦντος πληθυσμοῦ τοῦ Βερολίνου

Ψηφοφοροῦντος πληθυσμοῦ τοῦ Βερολίνου ἐψήφισαν ύπερ τῆς Ἐρυθρᾶς Σημαίας. Εἰς πολλὰ μέρη ἡ πλειονοψηφία ἔκάστου ἐπιτυχόντος σοσιαλιστοῦ ἐφθασε τὰς 50,000 ψήφους. Εἰς δλας τὰς ἐκλογικὰς περιφερείας τῆς Βαυαρίας, τῆς Βυρτεμβέργης, καὶ τοῦ Βάδεν, αἱ ὅποιαι εἶναι ἐστίαι καὶ ἀκροπόλεις τοῦ Κέντρου δηλαδὴ τοῦ Καθολικοῦ κόμματος, οἱ σοσιαλισταὶ ἐπλειονοψήφισιν καταπληκτικῶς. Ὁμοιαι καὶ ἀξιοθαύμαστοι νίκαι εἶνε καὶ αἱ ἐκλογαὶ τῆς Κενισβέργης, ἐνθα πρώτην φορὰν ἐξελέχθη σοσιαλιστὴς τῆς Σικελίας, τοῦ Ἀμβούργου, τῆς Στεττίνης, τῆς Λιβένης, τοῦ Βρέμηνος. Ἐν Σιέρε

·ης, τῆς Λυβέκης, τοῦ Βρέμεν. Ἐν Σαξωνίᾳ, ἐκ τῶν 23 περιφερειῶν, αἱ 15 ἔχελεξαν σοσιαλιστὰς. Ἐπίσης εἰς τὸ Ἀννόβερον, Μαγδεμβούργον, τὸ Σάχσεν-Μάινιγγεν, Σάχσεν-Κοβούργον, Σβαρτσβούργον καὶ Βρουνσβίκην, ὁ σοσιαλισκικὸς θρίαμβος ὑπῆρξε πρωτοφανὴς. Ἄλλα τὸ καταπληκτικὸν εἶναι

δτι τὸ σοσιαλιστικὸν κῦμα ἐπλημμύρισε καὶ τὴν Κολωνίαν, ἡ δποία εἶνε τὸ ἀγλάῖσμα τοῦ Γερμανικοῦ Καθολικισμοῦ. Ἡ Κυριότηταις θρηνωδῶς καθικετεύει τὸν λαὸν νὰ συνασπισθῇ κατὰ τοῦ σοσιαλιστικοῦ κατακλυσμοῦ. Ἐπιθύμι υν νὰ εἴχα χῶρον νὰ σᾶς περιγράψω μὲ ποῖον ἀκάματον τρόπον εἰργάσθησαν οἱ γερμανοὶ σοσιαλισταὶ διὰ νὰ φέρουν αὐτὸν τὸν θρίαμβον. Ἀλλὰ σᾶς παραπέμπω εἰς τὰς ἑτησίας ἐκθέσεις τοῦ Γερμανικοῦ Σοσιαλιστικοῦ Κόμματος διὰ νὰ ἴδητε ἐκεῖ πῶς ἔκαστον ἀτομον εἰργάσθη ἐπὶ πέντε ἔτη ἀκαταπονήτως διὰ νὰ ἐγγράφῃ μέλη εἰς τὸ Κόμμα, νὰ συντρέχῃ εἰς τὴν κυκλοφορίαν ἐφημερίδων τοῦ κόμματος, νὰ προσκαλῇ παντοῦ συζητήσεις καὶ προσελκύῃ νέους σοσιαλιστὰς, νὰ δργανίζῃ διαλέξεις νὰ διασπείρῃ φυλλάδια. Διὰ ταῦτα ἀκριβῶς τὸ Γερμανικὸν Σοσιαλιστικὸν Κόμμα εἶνε τὸ λαμπρότατα ωργανωμένον ἐν τῷ κόσμῳ.

Αἱ προσπάθειαι ἔκάστου ἀτόμου ὑπῆρξαν ἐπὶ δλόκληρον πενταετίαν τόσον ἐπίμονοι, ἡ ὑπομονὴ ἔκάστου ἀτόμου τόσον κα-

ταπλιήχτική, ή πειθαρχία ἐκάστου ἀτόμου τόσον πλήρης, ώστε δὲν εἶνε καθόλου ἀπορίας ἄξιον ὅτι ἡ ἐπιρροὴ ἐκάστου ἀτόμου συνετέλεσε τόσον ἵσχυρῶς εἰς τὸ νὰ ἔξασφαλισθῇ ὁ μέγας θρίαμβος. Ἡ εὐχὴ παντὸς σοσιαλιστοῦ εἶνε νὰ ἔξακολουθοῦν ἐργαζόμενοι οὕτω μέχρις οὐδὲ ἡ Γερμανικὴ Αὐτοκρατορία μεταμορφοθῇ εἰς Γερμανικὴν Σοσιαλιστικὴν Συμπολιτείαν.

Εἰς ὅλις τὰς ὁδοὺς, μὲ δλον τὸ σφοδρὸν ψῆχος τῆς νυκτὸς ἐκατοντάδες χιλιάδων ἀνδρῶν και γυναικῶν ἰσταντο εἰς τὰ πλεῖστα κέντρα τῆς πόλεως παρακολουθοῦσαι τὰ τηλεγραφήματα τὰ ὅποια κατέφθανον και ἐτοιχοκολλοῦντο ἔξωθεν ἀπὸ τὰ γραφεῖα τῶν ἐφημερίδων. Ἐν κατέπιν τοῦ ἄλλου τὰ τηλεγραφήματα, ἀνήγγ λλον σοσιαλιστικὰς νίκας και μὲ ἐκαστον ἄγγελμα τὰ συνηγμένα πλήθη ἐξερρήγνυν βροντώδεις ζητωκραυγάς. Ὡ! ἐὰν ἦκουον οἱ Ἑλληνες ἐργάται τὰς μεγαλοπρεπεῖς ἐκείνας ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τοῦ διεθνοῦς σοσιολισμοῦ!

‘Ο Κάιϊζερ είχεν ἀπειλήσῃ ὅτι θὰ ἐγκατέλειπε διὰ παντὸς τὸ ἐν Βερολίνῳ Ἀνάκτορον καὶ θὰ ἐγκαθίστατο μονίμως εἰς Πότοδαμ, ἐν περιπτώσει κατὰ τὴν ὁποίαν καὶ ἔνας μόνον σοσιαλιστὴς ἐξελέγετο εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Βερολίνου. Νὰ ὕδωμεν τώρα ἐὰν θὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἀπειλήν του. Πρέπει νὰ σημειωθῇ καὶ τοῦτο ὅτι οἱ φιλελεύθεροι καὶ δημοκρατικοὶ δὲν εἶνε πλέον ἀντίθετοι τῶν σοσιαλιστῶν, μάλιστα ὑπόσχονται σύμπραξιν. Ἐάν ἐκτελέσουν τὴν ὑπόσχεσίν των ἡ γερμανικὴ Πρωτεύουσα θὰ εἶνε τοῦ λοιποῦ ἐρυθρᾶ ἀπάνκρου εἰς ἄκρον.

I. Г. Σ.

Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΔΙΣΜΟΥ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ

"Αν αύριον τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος καταργήσῃ τὴν ἀτομικὴν ἴδιοκτησίαν, τοῦτο θὰ ἐσήμαινεν ὅτι ἡ στιγμὴ τῆς καταργήσεως ταύτης ἐσήμανεν ὅριστικῶς καὶ ὅχι μόνον διὰ τὸ ἀγγλικὸν ἔθνος. Ἡ συντηρητικότης τοῦ λαοῦ τούτου εἶνε τόσον μεγάλη, ώστε καὶ ἐπανάστασις ἀκόμη τοῦ ζητήματος τούτου θὰ ἔπρεπε νὰ ἐκληφθῇ ώς συντηριτικὴ ἐνέργεια, κατόπιν ἡμέρου σκέψεως, ἃνευ φόβου ἐπιστροφῆς εἰς τὸ παρελθόν, μοιραίᾳ, ώς πᾶσαι αἱ ἐνέργειαι τῶν συντηρητικῶν ἀτόμων ἦ λαῶν. Πιθανώτατον, ἐν τούτοις, εἶνε ὅτι ἡ μεταβολὴ αὕτη ἐν Ἀγγλίᾳ θὰ ἐγίνετο εἰρηνικῶς καὶ θὰ ἐψηφίζετο ὑπὸ τοῦ Κοινοβουλίου ώς συνήθης μεταρρύθμισις. Οἱ πολῖται τῆς Ἀγγλίας δὲν θὰ ἐταράσσοντο, θὰ διέκοπτον δὲ τὴν ἐργασίαν των μόνον διὰ νὰ ψηφίσουν, προκειμένου τοῦ ζητήματος τούτου.

Δὲν εἶν' ὅμως παράδοξος μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπιβλητικὴ ἡ φυσικότης. ἡ ἀπλότης, ἡ γλυκύτης τὴν ὅποιαν δίδει εἰς κάθε ἐπανάστασιν ὁ ἄγγλικὸς λαός. Κατὰ τὴν τελευταίαν κοινοβουλευτικὴν κρίσιν, ἥτις κατήργησε πᾶν προνόμιον τῶν κοινωνικῶν τάξεων, παρὰ τὰς σοσιαλιστικὰς τάσεις του ὁ ἄγγλικὸς λαὸς δὲν ἐταράχθη καὶ ἐλάχιστον, ὡς ἂν ἐπρόκειτο περὶ μικροῦ γεγονότος. Ὁ ἐκ παιδαρόσεως σεβασμὸς πρὸς τοὺς λόρδους, μολονότι ἔχθροὺς τῶν τάσεων αὐτῶν, δὲν ἔξελειψε ποτὲ, οὔτε παρεφέρθη ὁ λαὸς εἰς ἐκδήλωσίν τινα ἐναντίον των.

“Οπως είπε κάποιος συγγραφευς, « η ατομική δραστηριότυς τῶν Ἀγγλοσαξώνων εύρισκει σοδαρὸν στήριγμα εἰς τὴν παράθεσιν, Γάλλος δημοσιογράφος, κρίνων τὸν ἀγῶνα τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων κατὰ τῆς Βουλῆς τῶν Λόρδων, ἐξέφραζε τὴν ἴδεαν ὅτι προετοιμάζεται, εἰρηνικωτέρα καὶ

μᾶλλον σύμφωνος πρὸς τὸ πνεῦμα του αιώνος ἀγγλικὴ Βαστίλη. Τίποτε δῆμος ἀπὸ ὅλα αὐτὰ δὲν συνέβη καὶ δὲν θα συμβῇ. Αὐτὸς ὁ λόρδος Ρόσμπερυ εἶπεν δὲ, οὕτε γαλλικὴ Βαστίλη δὲν θὰ ὑπῆρχεν ἂν ἡ ἀριστοκρατία τῆς Γαλλίας ἔκατὸν ἔτη πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως κατήργει τὰ προνόμια της, διατηρεῖ τὸ κάμηλον, ἥτο ἥδη ἀργά· ἡ ἐπανίστασις εἶχεν ἀρχίση. Εἰς τοὺς λόγους τούτους φαίνεται τὸ κρατοῦν ἐν Ἀγρί

γλία πνεῦμα καὶ ἔξηγεῖται ἡ ὑποχωρητικότης τῶν λόρδων. Ἐγινεν οὕτω εἶδος διεισδύσεως τοῦ πνεύματος τῆς μιᾶς τάξεως εἰς τὸ πνεῦμα τῆς ἄλλης, κατανόησις τοῦ δικαιού τῶν μὲν ὑπὸ τῶν δὲ καὶ ἔγινεν εἶδος ἀτομικῆς ἐπαναστάσεως χωρὶς καμμίαν ἥχω.

Δὲν πρόκειται ὅμως πραγματικῶς περὶ σοσιαλιστικῶν σκέψεων καὶ ὁ Λόρντ Τζώρτ, ὁ ὑπουργὸς ὃστις κατηγορεῖτο ὑπὸ τῶν συντηρητικῶν ως σοσιαλιστής, εἰς συνέντευξίν του ἐδήλωσεν δὲ ποτὲ δὲν εἴρε σοσιαλιστικὸν σχέδιον δυνάμενον νὰ πληρώσῃ πᾶσαν ἀναγκὴν». Πρόκειται ὅθεν περὶ σοσιαλισμοῦ ὑποστηριζομένου ὑπὸ τῆς παραδόσεως».

Ἐπὶ τῆς κοινοβοτλευτικῆς κρίσεως ἐν Ἀγγλίᾳ, γράφει, ἐκθέτοντάς ἀνωτέρῳ γνώμας, ἐνδιαφέρον ἀριθμὸν τὸ «Βῆμα» τῆς Βάρκερ. Πούλησται ἐμφαῖς περὶ σοσιαλισμοῦ

Θὰ μοῦ εἰπῆτε στὰ τελευταῖα: Ποιὰ δουλειὰ δὲν εἶνε δύσκολη, χριστιανέ μου; Δὲν ἀρνεῖται κανεὶς ὅτι καὶ διὰ νὰ μαζεύσῃ κανεὶς ἀπὸ μίαν συκιὰν τὸ προϊὸν της θὰ κουρασθῇ. Ἐπεκράτησεν ὅμιος νιὲ θεωροῦμεν τὴν παπαδικὴν δουλειὰν ως μακαρίαν ως πανεύκολον, ως τυφλοσύρτην, ως ἔργον τέλος τοῦ καθενὸς. Ἐγὼ τουλάχιστον, ἐὰν ποτὲ μοῦ ἐτίθετο τὸ ἔρωτιμα, ἐὰν δέχωμαι νὰ γίνω παπᾶς καὶ νὰ κερδίζω ἀκόμη καὶ χιλιάδες, θὰ ἔζητο διορίαν τριῶν μηνῶν διὰ νὰ ἀπαντήσω, μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι εἰς τὸ τέλος τῆς προθεσμίας θὰ ἔδιδα ἀρνητικὴν ἀπάντησιν ἐκτὸς ἐὰν μοῦ ἐδίδετο τὸ δικαίωμα νὰ εὐλογῶ ἀπὸ τὸ κελλὶ μου δλας τὰς τελετὰς καὶ νὰ στέλλω μόνον τὰ ράσα μου διὰ νὰ δίδουν τὸ πιστόν. Ἄλλ' ἡ ἐκκλησία δὲν δέχεται ἄλλον τὸν παπᾶν καὶ ἄλλον τὰ ιάσαι τον...

Ρώμης. Πρόκειται, ἐφωτα, περὶ σοσταλισμού αἰσθηματικοῦ, ἐκ μέρους πλουσίων καὶ πτωχῶν, εἰσοδηματίου καὶ ἐργάτου; Αὐτὸς συμβαίνει πράγματι, ἐκπλήττεται δὲ ὁ κόσμος πρὸ τῆς μεγαλοπρεπείας τοῦ θεάματος, τόσον περισσότερον ὅσον πρόκειται ὅχι περὶ ἴδεων, αἴτινες εἰσῆχθησαν ἐξ ἄλλων χωρῶν, ἀλλὰ περὶ ἔξελιξεως, συντηρητικῆς καθ' ὅλα, αὐτῶν τῶν ἴδεων τοῦ Ἀγγλου ὡς ἀτόμου. Αὐτὸς ἀκριβῶς εἶνε καὶ ὁ λόγος διὰ τὸν ὅπον, ἂν αὐτοῖς συντελεσθῇ ἄλλη, μεγαλυτέρᾳ μεταβολῇ τῆς ἀγγλικῆς κοινωνίας, αὕτη θὰ εἶνε ἀπόρροια τῆς συντηρητικότητος. Ὅτι γίνεται ἔκεī εἶνε ἔξελιξις, χωρὶς σταθμοὺς, ἀλλὰ καὶ χωρὶς πηδήματα. Κάθε δῆμα εἶνε σταθερὸν καὶ δὲν ἀπειλεῖ πτῶσιν. Ὅτι γίνεται ἄλλοῦ ἔχει τοὺς κινδύνους ἐκ τῆς ἀντιδράσεως. Ἡ Ἀγγλία ἵσως μένει δπίσω. Ἀλλὰ καὶ δὲν τρέχει κανένα κίνδυνον.

αλλου τα ρασα του...

Η ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΑΙΑΣ

ΤΟ ΚΛΑΔΕΥΜΑ

Ἡ ἔλαια ὅταν καλλιεργήται, καὶ λιπαλ-
νηται: καλῶς, ἐνδυναμωμένη, ἀναδίδει καὶ
πολλοὺς νέους βλαστούς, τοὺς διπολούς ὅταν
ἀφίνωμεν καὶ δὲν κλαδεύωμεν δὲν γί-
νεται τέλειος ὁ ἀερισμὸς καὶ ὁ ηλιασμὸς
τῶν κλάδων, ὁ διπολος διευκολύνει τὴν καρ-
ποφορίαν· ὁ δὲ ἔλαιος ἀρπαγής ἐνεκα τῆς καρ-
ποφορήσεως: δλων τῶν δευτερετῶν κλαδί-
σκων μένει πολὺ μικρὸς μὲ ἀπόδοσιν πτω-
χὴν εἰς ἔλαιον, διαβάλλομεν δὲ καὶ εἰς
πολλὰ ἔξοδα, ἵνα συγκομισωμεν αὐτὸν, ἐ-
νεκα τῆς σμικρότητος αὐτοῦ. Τὸ δένδρον,

ΑΠΟ ΗΜΕΡΑΣ ΕΙΣ ΗΜΕΡΑΝ

ΑΝΤΙΘΕΣΕΣ

Προχθὲς εἰς τὰς 4 τὸ ἀπόγευμα παρευ-
ρέθην εῖς ἕνα γάμον. Ἡ νύμφη ἀργοῦσε
νὰ ἐμφανισθῇ διὰ νὰ στεφθῇ καὶ ὁ παπᾶς
ἀνυπομονοῦσεν Ἐβιάζετο πολὺ, χωρὶς νὰ
ἔχῃ ἄδκον. Εἰς τὰς πέντε εἶχεν ἄλλο ριεντε-
βῶν γαμήλιον. Τὸν ἐπερίμενεν ἐπίσης ζεῦ-
γος ἔτοιμον νὰ χορεύσῃ τὸν χορὸν τοῦ Ἡ-
σαῖα μέτην ψαλτικὴν συνοδείαν τοῦ Ἱερέως.
Μόλις ὅμως θὰ ἐτελείωνε τὸν δεύτερον γά-
μον, ὠφειλε νὰ μεταβῇ εἰς τρίτον, ἵσως δὲ
καὶ εἰς τέταρτον, ἀλλὰ πολὺ πιθανὸν καὶ
εἰς καμμίαν κηδείαν, ἃν καὶ διὰ τὸ τελευ-
ταῖον αὐτὸῦ δὲν ἔπειρε πλέον κακοῦ. Μαζ

ταίον αύτὸ δὲν υπῆρχε πλέον καιρὸς. Μοῦ
ἔτυχε πολλάκις νὰ ἵδω παπᾶν, ὃ ὅποιες ἐ-
πήγαινε νὰ κηδεύσῃ ἐξερχόμενος ἀπὸ ἕνα
σπῆτι μὲ μίαν μπομπουνιέραν εἰς τὰ χέρια.
Ἐπρόκειτο δηλαδὴ νὰ κάμη ἐντελῶς ἀν-
τίθετον πρᾶξιν ἔκείνης ποῦ ἔκαμεν δλίγα
λεπτὰ πρὶν. Ἀλλοτε πάλιν ἕνας παπᾶς φεύ-
γει ἀπὸ μίαν βάπτισιν, ἐπισημοποιεῖ δηλα-
δὴ τὴν ἐμφάνισιν ἐνὸς ἀνθρώπου εἰς τὸν
κόσμον, καὶ πηγαίνει νὰ μαζεύσῃ τὴν ψυ-
χὴν ἑτοιμοθανάτου, προφέρων μισήν κουτα-
λιὰν ἄγιασμένου οἴνου. Ἀφίνω κατὰ μέρος
νὰ τρισάγια, τὰ μνημόσυνα, τοὺς ἄγιασ-
μοὺς, οἵ ὄποιοι γίνονται πολλάκις διὰ νὰ
φύγῃ ἀπὸ ἕνα μέρος ὃ «δξαποδῶ» ποῦ ἐσ-
τρογγυλοκάθησε, καὶ τά ἄλλα τά ἀποτελοῦν-
τα ἀνόμοιούς χάντρες ἐνὸς μακρωσκελοῦς κο-
μβολογίου.

Ἐὰν προσέξῃ κανεὶς καλὰ τὸ ἔργον τοῦ παπᾶ, θὰ τὸ εὔρη μὲν δύωσοῦν ἐπικερδὲς — διότι πήμερον τίποτε δωρεὰν δὲν γίνεται διὰ τὸν Ὅψιστον καὶ διὰ τοῦ Ὅψιστου — ἀλλὰ θὰ διμολογήσῃ ὅτι δὲν εἶνε καὶ τόσον εὔκολον. Ἀφίνω κατὰ μέρος ὅτι διὰ νὰ γίνῃ κανεὶς ρασσοφόρος πρέπει νὰ ἔχῃ καὶ κάποιαν κλίσιν· ἀλλ' ἐκτὸς αὐτοῦ, πρέπει νὰ εἶνε ἐφωδιασμένος καὶ μὲν ἕνα πολυποίκιλον ταλέντο, συνιστάμενον εἰς διαρκεῖς μεταπτώσεις. Γιὰ σκεφθῆτε λιγάκι τὶ θὰ πῇ ἔκει ποῦ τρώγῃ κανεὶς κουφέττα νὰ τοῦ δώσουν νὰ μικσούσῃ μετὰ πέντε λεπτὰ τὰ βρασμένα ἔκεινα μαργαριτιέρια — ἃς μὲ ἀφήσουν νὰ τὰ δνομάσω ἔτσι — ποῦ λέγονται κόλλυβαι; Θὰ μιοῦ εἰπῆτε ὅτι τὸ πρᾶγμα τὸ κανονίζει ἡ συνήθεια, τὸ τέριξ αὐτὸ τοῦ ἀνθρωπίνου μυστηρίου. Βεβαίως καὶ ἡ συνήθεια παῖςει ἀρκετὸν ρόλον εἰς τὴν δρᾶσιν τοῦ φάσσου. Ἀλλ' ὑπάρχουν συνήθειαι, ὅπως αὗτῇ ἡ πα-

δεῖκα, τὰ οὐραῖς, τὰ στελλές, τὰ πλευραῖς, τὰ πλευρισμοῖς τῶν κλάδων νὰ μὴ δένωσι τὸν καρπόν. Μάλιστα πολὺ τῶν γαιοκτημόνων μας ἔχοντες φυτεύσει πολὺ σφικτὰ τὰ δένδρα των, ἔχουσι καὶ τὴν πλευνεξίαν νὰ μὴ ξυλόνωσι καὶ ἀρχιένωσιν αὐτὰ, ἐνῷ αἱ Ἕλαῖαι τότε εὑδακιμοῦσι καὶ ἀναπτύσσονται μεγάλως, διαν ἐμφιτεύωνται εἰς ἀπόστασιν 14—15 βημάτων ἀπὸ ἄλληλων, ἥτοι εἰς ἐν στοέμην δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχουσιν περισσότερα τῶν 12—15 δένδρων· καὶ διν ὑπάρχωσι, πρέπει νὰ ξυλόνωνται καὶ ἀρχιένωνται διὰ νὰ ἀφίζηται καὶ ἡλιάζηται τελειότερον ὁ ἔλαιων.

Π.Ν. Φωτιάδης.

(Ἀκολουθεῖ).

Π. Ν. Φωτιάδης.

